

PSB to jedna z trzech marek (obok NAD i Bluesound) wchodzących w skład kanadyjskiego koncernu Lenbrook. W zeszłym roku PSB stuknęło 50 lat, co jednak przeszło bez wielkich fanfar i specjalnych, jubileuszowych produktów.

PSB ALPHA iQ

Pojawiło się jednak kilka nowości zarówno w kategorii tradycyjnych kolumn pasywnych, jak i nowoczesnych – aktywnych i bezprzewodowych. Tę technikę reprezentuje na razie jeden model – *Alpha iQ*; już wcześniej PSB wprowadziło głośniki aktywne, ale przewodowe.

Alpha iQ są małe i bardzo ambitne. Debiut PSB w tej dziedzinie jest ważny i efektowny, a przekaz producenta – prosty i chwytliwy: „One system. One App. All the music” (Jeden system. Jedna aplikacja mobilna. Cała muzyka). Wszystko, czego potrzebujemy do szczęścia, to para *Alpha iQ* i smartfon. Nazwa *Alpha* wywodzi się od pasywnej serii kolumn jeszcze z początków lat 90., jednak *Alpha iQ* to już zupełnie nowy rozdział, a nie modyfikacja.

Alpha iQ to monitorzek znacznie mniejszy od konkurentów tego testu, oparty na 12-cm nisko-średniotonowym. Dwudrożna konfiguracja głośników jest „odwrócona” (z wysokotonowym pod nisko-średniotonowym). To rozwiązanie rzadko spotykane, ale od dawna znane.

Membrana nisko-średniotonowego ma fakturę przypominającą materiał pleciony, nawiązujący do plecionek (np. z włókna węglowego), jednak jest to polipropylen. Kopułka wysokotonowa o średnicy 19 mm jest aluminiowa, z dyfuzorem ozdobionym logo PSB. Producent uznał, że to wystarczy dla ochrony mechanicznej, więc w zestawie nie ma maskownic.

Obudowa została wykonana w większości z MDF-u, front dodatkowo wzmocniono wewnętrzną, aluminiową płytą. Przygotowano aż pięć wariantów kolorystycznych: dwa z nich są klasyczne (biały oraz czarny), pozostałe zaskakujące i efektowne – żółty, niebieski i pomarańczowy.

Tak jak pozostałe testowane tutaj konstrukcje, *Alpha iQ* wykorzystuje system bas-refleks z tunelem przewodnym z tyłu. Jako najmniejszy monitor testu, ma do tego... największe prawo; zbyt intensywna korekcja charakterystyki, konieczna w przypadku obudowy zamkniętej, spowodowałaby szybkie wykorzystanie możliwości amplitudowych małego przetwornika – już przy niskich poziomach głośności.

Jedno ze zręcznych rozwiązań poznaliśmy w *The Sevens Klipscha* (skorelowanie korekcji basu z poziomemysterowania), w PSB działa układ analizujący najniższe częstotliwości i generujący... ich wyższe harmoniczne, które nie będą dla głośnika tak obciążające, ale wywołają wrażenie potężniejszego basu (słuch uzupełnia harmoniczne o ton podstawowy). Głośnik niskotonowy jest podłączony do wzmacniacza 60 W, wysokotonowy – 30 W, obydwa pracują w klasie D.

Obydwa monitory pary mają zainstalowaną sekcję wzmacniaczy (wraz z kształtującymi charakterystyki procesorami), ale tylko jedna komplet wejść, moduł strumieniowy i panel z regulacjami. Do zasilania trzeba podłączyć obydwa monitory, po czym automatycznie się odnajdą, zameldują w aplikacji mobilnej i połączą bezprzewodowo. Każdy z monitorów może być lewym lub prawym.

Wśród wejść są wszystkie, jakie powinniśmy znaleźć w nowoczesnych, bezprzewodowych głośnikach aktywnych do użytku domowego, chociaż nie wszystkie, jakie w ogóle dałoby się tutaj zastosować. Zadbana jest zarówno sfera cyfrowa, jak i analogowa. W pierwszej są wejścia optyczne i HDMI (z kanałem zwrotnym ARC), w drugiej – liniowe mini-jack i gramofonowe (wkładki MM) RCA. Do tego jest jeszcze wyjście subwooferowe, które może odegrać niebagatelną rolę wobec ograniczonego potencjału niskotonowego małego monitora; tak jak one same bardziej pasują do sypialni niż do salonu, tak przy wsparciu subwoofera mogą „wypłynąć na szersze wody”.

Alpha iQ mają w nazwie bezprzewodowość, która staje się właściwością niemal oczywistą w głośnikach aktywnych hi-fi, jednak nie wszystkie mogą pochwalić się strumieniowaniem, zwłaszcza tak rozwiniętym jak w *Alpha iQ*. Między nimi a *The Sevens* widać największą różnicę w priorytetach: PSB to przede wszystkim funkcjonalność sieciowa i umiarkowane możliwości „nagłośnieniowe”, ściśle związane

Całą tylną ściankę przykrywa aluminiowy panel z wyposażeniem. Na zdjęciu monitor „główny”, w drugim jest tylko gniazdo zasilania, przesył jest bezprzewodowy.

z wielkością; Klipsch to mocny dźwięk, ale bez połączenia z siecią.

PSB stanowczo zaleca połączenie LAN, chociaż Wi-Fi będzie kusilo wygodą. Jest też USB, ale nie do połączenia z komputerem (jak w Klipschach) – *Alpha iQ* ściągają pliki bezpośrednio z nośników pamięci. Przyjmą także sygnał Bluetooth zakodowany w standardzie aptX HD.

W dolnej części frontu głośnika wysokotonowego (w obydwu monitorach) znajduje się dyskretna dioda, której rola wybiega poza sygnalizowanie włączenia głośników; pulsując i zmieniając kolory informuje np. o aktualizacji oprogramowania, błędach czy statusie komunikacji sieciowej.

Górny panel sterujący (w monitorze głównym) ogranicza się do regulacji głośności, uruchamiania i wstrzymywania odtwarzania. *Alpha iQ* stawia na nowoczesność, kieruje nas w stronę sprzętu mobilnego i aplikacji. W zestawie nie ma pilota, jednak można go dokupić (300 zł).

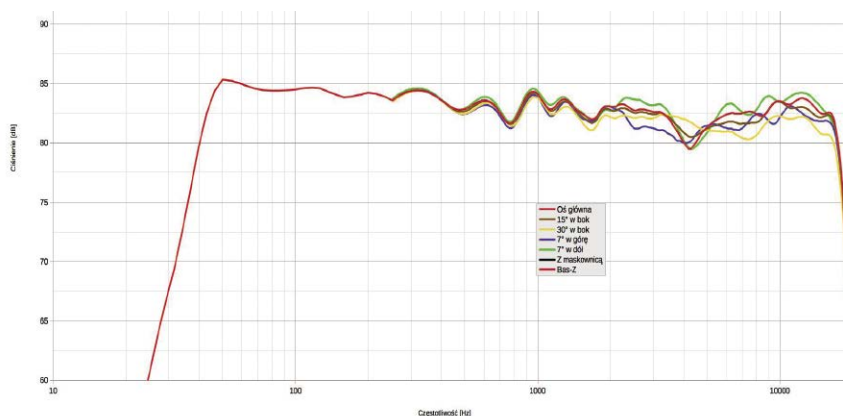

Uruchomimy Spotify Connect oraz Tidal Connect, kolejne systemy czekają w aplikacji BluOS. Alpha iQ ma też certyfikat Roon, dekodowane są pliki PCM 24 bit/192 kHz oraz materiały MQA. Nie ma DSD ani Google Chromecast, jednak większość spraw załatwi i tak własna aplikacja, a użytkownicy Apple mają AirPlay 2. Aplikacja zajmuje się funkcjami podstawowymi (regulacja głośności oraz wybór wejść przewodowych) i zaawansowanymi (odtwarzacz muzyki).

reklama

LABORATORIUM PSB ALPHA IQ

Producent nie obiecuje bardzo szerokiego pasma przenoszenia, określając je w granicach 64 Hz – 20 kHz przy tolerancji +/-3 dB. Dodaje do tego jednak, że spadek 10 dB pojawia się przy 35 Hz – a to już wygląda zachęcająco. Zaraz dokładnie przyjrzymy się tym okolicom, ale na pierwszy rzut oka zmierzona charakterystyka prezentuje się całkiem dobrze zarówno pod względem ogólnego zrównoważenia, jak i rozciągnięcia niskich częstotliwości. Nic nie zdradza, że pochodzi ona z konstrukcji znacznie mniejszej niż rywale w tym teście. Nieco słabiej wygląda sytuacja na górnym skraju pasma, ale mocno zastrzegam, że to bardziej ciekawostka niż problem. Charakterystyka biegnie dość równo do ok. 16 kHz, powyżej gwałtownie opada, co może dziwić wobec zastosowania mniejszej (niż standard 25–28 mm) kopułki wysokotonowej (19 mm). Ponieważ kopułka jest aluminiowa, a przed nią znajduje się dyfuzor, może to być jego wpływ; przede wszystkim skutecznie tłumi „break-up” (sztywnej membrany) i poprawia rozpraszanie – wszystkie krzywe leżą blisko siebie, co jest oczywiście korzystne i dla walorów użytkowo-brzmieniowych ważniejsze niż „przycięcie” przy 16 kHz. Lekki dotyk pojawia się przy ok. 4 kHz i omówimy go też tylko dla akademickich rozważań. Wszystko wskazuje na to, że nie jest on związany z częstotliwością podziału (która leży nieco niżej, zgodnie z informacjami producenta przy 3 kHz, gdzie charakterystyki lekko się rozchodzą), lecz z odbiciami fal od bliskich krawędzi obudowy, już w zakresie działania przetwornika wysokotonowego. Mimo to wszystkie zmierzone charakterystyki, wraz ze zdjętą pod dużym kątem 30°, mieszczą się w ścieżce +/-3 dB od 40 Hz – 17 kHz... a więc w zakresie niskotonowym jest znacznie lepiej, niż deklaruje producent; 64 Hz leżą już na wyrównanej części charakterystyki, natomiast potwierdza się, że spadek 10 dB pojawia się przy

rys. 1. charakterystyka przetwarzania w całym pasmie akustycznym, na różnych osiach.

35 Hz. Inaczej niż w dwóch pozostałych konstrukcjach przeprowadzono strojenie bas-refleksu. Ustalono wysoką częstotliwość rezonansową obudowy (50 Hz), co jest zrozumiałe wobec niewielkiego głośnika, a ponieważ promieniowanie z otworu jest bardzo silne, powodując „kolano” charakterystyki wypadkowej przy tej częstotliwości, więc podejrzewamy wpływ korekcji elektrycznej (wzmacniającej ten zakres). Jednocześnie nie widać wyraźnego działania filtra górnoprzpastowego poniżej, zbroczone jest strome, ale bliskie typowego dla samego bas-refleksu nachylenia 24 dB/okt. To trochę niebezpieczne właśnie ze względu na wysokie strojenie, poniżej 50 Hz głośnik będzie obciążony dużymi amplitudami, których nie zamieni efektywnie w ciśnienie akustyczne (otwór promieniuje w przeciwnej fazie).

W obszarze parametrów „mocowych” PSB trzyma się obyczaju, który skomentowaliśmy już szerzej w Laboratorium A300 Pro. Ma to tutaj szczególne znaczenie. Wszyscy producenci poinformowali nas o mocach zainstalowanych wzmacniaczy, więc porównajmy: A300 Pro – 120+10; The Sevens – 80+20; Alpha IQ – 60+30. Jakie z tego można wyciągnąć wnioski? Podobna łączna moc wzmacniaczy The Sevens i Alpha IQ (100 W vs 90 W) sugeruje

w rzeczywistym znaczeniu tych parametrów), że mają one zbliżoną „wydajność”, a więc mogą zagrać podobnie głośno... Tak z pewnością nie jest, bowiem wpływ na to mają również inne parametry, których producenci nie podają, ale można je oszacować na podstawie cech konstrukcyjnych. A końcowe rezultaty można też oceniać w próbach odsłuchowych. Ustalanie przez użytkownika czy recenzenta maksymalnego poziomu głośności w systemach pasywnych jest bardzo ryzykowne (grozi uszkodzeniem głośników). Na szczęście systemy aktywne mają tę przewagę nad pasywnymi, że działanie wzmacniaczy jest dopasowane do możliwości głośników, a w odwodzie czekają układy zabezpieczające przed ich przeciążeniem.

Wej. analogowe	1 x RCA, 1 x mini-jack
Wejścia gramofonowe	tak
Wejścia cyfrowe	1 x toslink, 1 x USB
HDMI (ARC)	tak
Wyjście subwooferowe	tak
Strumieniowanie	Spotify Connect, Tidal Connect, Apple AirPlay 2, BluOS, Bluetooth
Multiroom	BluOS, AirPlay 2
Parametry plików	PCM 24/192
Kodowanie BT	SBC, aptX, aptX HD
Aplikacja mobilna	tak
Pilot	nie
Wymiary (W x S x G) [cm]	24,6 x 14,5 x 19,2
Masa [kg]	4 + 3,5

ODSŁUCH

Airpulse A300 Pro dynamicznie uderzają i śmigają z detalami, wchodząc w rolę bezkompromisowego, studyjnego monitorowania; *The Sevens* mają niespożyte (jak na tę kategorię) zasoby potęgi, wystarczające do grania głośnego i w dużych pomieszczeniach. Na tle obydwu *Alpha iQ* grają łagodniej, nie „przyłożą”, ale basiku nie pożałują. Kto nie poznał jeszcze możliwości kolumn aktywnych (w ogólności) w tym zakresie, będzie zaskoczony i zafascynowany. Bas nie jest pryncypialnie twarde i konturowy, ale pozostaje sprężysty i czytelny, a rozciągnięcie jest więcej niż satysfakcjonujące, wystarczające dla wrażenia kompletności i „dopełnienia”. *Alpha iQ* nie zagrają tak swobodnie i dynamicznie jak duże kolumny, ani jak więksi konkurenci tego testu, jednak już przy średnich poziomach, typowych dla „normalnych” odsłuchów – zarówno „krytycznych”, jak i relaksujących (do czego *Alpha iQ* nadają się wyjątkowo) – brzmienie ma przekonującą, naturalną głębię, co jest zasługą nie tylko niskich tonów, ale też ogólnej spójności i nasycenia, dobrej kondycji szerszego zakresu nisko-średniotonowego.

W testowanej trójce *Alpha iQ* demonstruje uroczą plastyczność średnich tonów. Wokale są lekko ocieplone, zaokrąglone, równocześnie komunikatywne i oczywiste.

Dęte nie świdrują, mają więcej substancji w niższych partiach, mniej ostrości w wyższych. Unikając natrączywości, nie tracą klarowności; to inny gatunek naturalności niż z wyrazistych, dokładnych *A300 Pro*. Różnicowanie nagrań nie jest tak „napięte”, łaskawsze dla słabszych, mniej ekspresyjne przy najlepszych, pozwala bezpiecznie odtworzyć praktycznie każdy materiał. Brzmienie jest przyjemne, chociaż nie zawsze bardzo emocjonujące.

Opis wysokich tonów staje się już chyba formalnością. Delikatne, aksamitne, nawet trochę miękkie, nie eksponują ani brudów, ani smaczków; przecież trudno, aby działały tak inteligentnie. W zamian łagodzą sybilanty, temperują metaliczne akcenty, nie rozjaśniają, lecz dopełniają. Nie konkurują ze średnicą, pozostawiając jej rolę wiodącą, więc pochwały dla niej są w dużej części zasługą uprzejmości góry pasma. Elegancja nie oznacza asekuracji ograniczającej kontakt z muzyką, pierwszy plan jest ustawiony blisko, wokale nie krzyczą, jednak są „obecne”.

Osiągalna jest też szeroka, płynna, zagęszczona scena stereofoniczna z mocnym centrum, oczywiście pod uniwersalnym warunkiem – prawidłowego ustawienia.

Alpha iQ są wyposażone w niemal wszystkie sieciowe atrakcje, ale ich brzmienie nie szarżuje (nowoczesną?) szczegółowością, raczej stara się oswoić każde nagranie, przysłużyć każdej muzyce, a może nawiązać do analogowych wzorców.

PSB ALPHA IQ

CENA

6300 zł
www.audioklan.pl

DYSTRYBUTOR

Audio Klan

WYKONANIE Niewielki, ale solidny monitor z 12-cm nisko-średniotonowym i 19-mm kopułką wysokotonową. Pięć efektywnych wersji kolorystycznych.

FUNKCJONALNOŚĆ Sieciowe atrakcje pod nadzorem systemu BluOS. Obsługuje wszystkie standardy strumieniowania (włącznie z Tidal Connect), dodając Bluetooth z kodowaniem aptX HD. Szeroka paleta wejść kablowych, analogowych i cyfrowych, w tym gramofonowe i HDMI. Sterowanie skupione w aplikacji.

PARAMETRY Charakterystyka zrównoważona z bardzo dobrym rozpraszaniem (wszystkie zmierzone krzywe mieszczą się w ścieżce +/-2,5 dB). Spadek -6 dB przy ok. 38 Hz.

BRZMIENIE Przyjazne, ciepłe, bliskie i subtelne. Niski, soczysty bas, plastyczna średnica, dopełniające wysokie tony.

W obsłudze podstawowych funkcji pomoże panel dotykowy na górnej ścianie „głównego” monitora.

Dioda w dolnej części frontu przetwornika wysokotonowego sygnalizuje różne stany pracy, np. aktywne połączenie Wi-Fi.

Zestaw połączeń cyfrowych jest dla głośnika tej kategorii kompletny, obejmuje nawet HDMI (z ARC).

Para RCA została przygotowana specjalnie dla przyjęcia sygnału z gramofonu (i wkładki MM).